

Na severu se nalazi zaliv Risan, opkoljen strmim brdima, niz čije se obronke slivalu brzaci. Ovo je za nama ostalo čim je brod skrenuo na jug. Odavde vidimo u daljini grad Kotor kako se diže pred nama, uklopjen u planinu, u dnu luke duge oko petnaest milja i krajnje uzane u pojedinim delovima. Predeo s naše desne strane brdovit je i bujan, s gustim šumarcima

ki citavog ovog predela. Ostavljajući za sobom, možda, najznačajniji i najslikovitiji objekte, nalazi tvrđava. Planine se udaljavaju od ovog dela obale njegovoj padini leži grad Perast u obliku trougla, na čijem se istureni rt, koji tu stoji kao da bi sprečio dalje napredovanje. Na njima tonu u beznačajnost... Na ulazu u Kotorški zaliv vidi se ma čovek je osećao ponizan strah, dok je naš visoki brod pred krševitih prevoja. Približavajući se ovim zemaljskim čudovištvima Lovčena, koji se izdizao usred potpunog haosa crnih klanaca i urek zaklanjale pogled na Kotor, do snegom pokrivenog vrha oblika i boja, počev od svežeg zelenila onih koje su nam još vidne veličanstvenosti: planina iznad planine dizale su se, svih dalje nastavljali sa strane, ali se ispred nas ukazivao prizor strastovolan vetar, brod se uputio ka Verigama; isti predeli su se i kroz ove vode koje su se otvarale u Risanski zaliv, gde je bilo dovoljno prostora za manevar čitave flote. Čim se digao

“S leve strane na jednom brdu diže se grad Herceg-Novi krnisan tvrđavom. Nekoliko trgovackih brodova nalaze se usidreni ispred njege. S desne strane dižu se iz mora naizgled neplodne padine, osvežene tu i tamo maslinovim drvećem. Na toj strani je luka Risan...”
